

TASNÁDI-SÁHY PÉTER

Születésnapodra

József Attila szobra köszönti Ady Endrét
140. születésnapja alkalmából
a nagyváradai Petőfi parkból

*Száznegyven év, szép, Bandikám
hát ezért e kis iromány
(vers vagy éppen szösszenet, lírai kis)
csecse
becse:*

*ajándék, mellyel meglepem
e Petőfi parki szegleten
magam
téged.*

*Száznegyven év, tény, nagy idő
megváltozott a milió
(bár ahogy elnézem, szűkebb pátriánk a régi,
te dönts el, hogy ez most dicséret vagy
elmarasztalás... megfejtés:)
Az ám,
hazám!*

*No de most mindenki ünnepel,
úgyhogy a kedved nem rontom el,
(úgyis pontosan láttad, hogy mi volt, mi van, mi lesz, te)
szegény
legény.*

*Most is, épp úgy, mint egykoron,
permanens harc dúl az ugaron
(hogy ki legyen kicsiny szemétdombunk)
fura
ura.*

TASNÁDI-SÁHY PÉTER
(1981, Budapest) író, dramaturg, színházrendező, a Várad folyóirat irodalomrovatának szerkesztője. 2010-ben jelent meg indiai élményei alapján írott naplója *Hidd el, ez Delhi!* címmel, első novelláskötete (*A Békaember legendája*) 2014-ben látott napvilágot. Rövidprózát, színpadi szövegeket publikál. 2012-ben elnyerte az *Élet és Irodalom* tárcanovellapályázatának fődíját. Nagyváradon él.

*És ha a szádat jártatod,
mert eluntad már a látszatot,
(a közéletből rövid úton)
a hon
kivon.*

*Aki megóvná szellemét,
feledje inkább ellenét
(és persze önnön gőgös)
hevét
s nevét.*

*A közélet ettől még meg nem áll,
akad majd mindig, ki publikál
(vagy ha azt nem is, de minimum)
gagyog
s ragyog.*

*A megváltáshoz rossz a kor,
ezt látom én jól, mint bronzszobor
(de helyzetemből adódóan mégis csak)
sekély
e kéj.*

*Na, Isten áldjon, Bandikám,
és dühvel sose sandíts rám
(a viláért se vedd úgy, hogy én
akartam volna a nagy költőt
bölcsségre)
taní-
tani.*